

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Louis Janssens

tegen

De Streekkrant en Koen Huybens, journalist

Met een brief van 3 september 2009 dient de heer Louis Janssens klacht in tegen De Streekkrant en tegen journalist Koen Huybens. Aanleiding is de berichtgeving over klager in De Streekkrant van 16 juni en 6 augustus 2009.

Met een brief van 12 januari 2010 heeft hoofdredacteur van De Streekkrant Jean-Pierre Van Gimst, ook namens journalist Koen Huybens, geantwoord op de klacht. Klager heeft gerepliceerd met een brief van 18 januari 2010.

De rapporteringcommissie van de Raad voor Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 21 juni 2010. Klager is in persoon verschenen. Voor De Streekkrant en namens Koen Huybens verscheen hoofdredacteur Jean-Pierre Van Gimst.

FEITEN

Klager is lange tijd directeur geweest van een sociale huisvestingmaatschappij in Aarschot. In 2009 is door de stad een einde gesteld aan de samenwerking. De stad heeft ook een enquête opgezet bij de huurders, waaruit bleek dat er nogal wat klachten waren over de staat van de woningen en over het bestuur van de huisvestingsmaatschappij. De Streekkrant heeft over een en ander bericht in de rubriek ‘Uw regio – knipoog’, onder meer in de nummers van 16 juni 2009 en 6 augustus 2009. Klager had eerder, op 26 april 2009 per mail al een recht van antwoord gestuurd naar het plaatselijk kantoor van De Streekkrant, dat niet is gepubliceerd. Op 6 augustus heeft hij per mail een tweede recht van antwoord gestuurd, dat evenmin werd opgenomen.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager noemt de berichtgeving van De Streekkrant eenzijdig en enkel gebaseerd op verzinsels van het stadsbestuur van Aarschot. Journalist Koen Huybens heeft nooit met klager contact opgenomen. Klager heeft tweemaal een recht van antwoord gestuurd naar De Streekkrant, maar die teksten zijn niet gepubliceerd.

De Streekkrant voert aan dat de rechten van antwoord niet beantwoordden aan de wettelijke vereisten en dat ze daarom niet zijn gepubliceerd. Overigens bevatten de teksten die klager heeft verzonden, geen enkel element van rechtzetting, maar enkel verwijten, zodat er ook geen beroepsethische vereiste was om ze op te nemen. De Streekkrant wijst er op dat de betwiste artikelen columns zijn, die in badinerende en ironische stijl geschreven zijn en die onder de rubriekstitel ‘Uw regio – knipoog’ geplaatst zijn. In een dergelijk geval geldt geen strikte plicht tot wederhoor. De informatie waarop de artikelen gebaseerd waren, werd bovendien nagetrokken bij de bevoegde overheden en klager werd niet persoonlijk beschuldigd.

BESLISSING

De Raad voor de Journalistiek is niet bevoegd om zich uit te spreken over de juridische redenen waarom een recht van antwoord is geweigerd. De Raad kan daarentegen wel nagaan of er beroepsethisch een plicht tot wederhoor bestond. De Raad voor de Journalistiek stelt vast dat de twee teksten die door klager als antwoord naar De Streekkrant zijn gestuurd, geen elementen bevatten die een rechtzetting verantwoorden.

De artikelen in De Streekkrant van 16 juni en 6 augustus 2009 zijn een commentaar in de vorm van column op de toestand bij de sociale huisvestingsmaatschappij. Aan de schrijver van een column of een andere opiniebijdrage komt een grote mate van vrijheid toe om zijn mening te geven en om conclusies te trekken uit door hem gepresenteerde feiten. Overdrijving en eenzijdige belichting behoren daarbij tot de gebruikelijke stijlmiddelen. De auteur van een column of een andere opiniebijdrage geniet ook een ruime mate van vrijheid om feiten te kwalificeren en van een eigen interpretatie te voorzien (*Zie: RvdJ 2004-04, Standaert t/ Desmet, 13 mei 2004, RvdJ 2004-07, Catherine t/ Doornaert, 9 december 2004 en RvdJ 2007-09, Devriendt, De Loof en Cambien t/ Vandeweghe, 15 maart 2007, RvdJ, 2009-11, Club Brugge t/ Het Laatste Nieuws en Keygnaert, 10 september 2009*). In de artikelen van De Streekkrant wordt er verwezen naar het ontslag van klager als directeur, maar daar wordt verder niet op ingegaan. In die omstandigheden was er voor de journalist geen vereiste om wederhoor of wederwoord te bieden aan klager.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond

Brussel, 24 juni 2010